Tím, že žal. úřad neuložil v nař. rozhodnutí měst. zastupitelstvu, aby v I. stolici rozhodlo o st-lově svrchu zmíněné žádosti, nebyla také zhoršena procesní posice st-lova, neboť st-li jest volno, aby se domáhal u měst. zastupitelstva, aby o zmíněné jeho žádosti v I. stolici rozhodlo. Odepřelo-li by měst. zastupitelstvo vydati toto rozhodnutí, pak mohl by se ovšem st-l proti tomu domáhati nápravy v postupu stolic správních a po jeho vyčerpání — po případě — i stížností k nss-u.

Z těchto příčin bylo tedy stížnost, jež jiných námitek nevznáší, zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 5288.

Obecní dávky. — Administrativní řízení (Slovensko): O úřední kompetenci k rozhodování o žádostech za vrácení neprávem vybrané obecní dávky (ze šumivých vín) v Bratislavě jako městě s regulovaným magistrátem a za platnosti nového župního zřízení.

(Nález ze dne 13. ledna 1926 č. 25.592/25.)

Prejudikatura: Boh. 500 adm.

Věc: Firma »J. E. H.« v Bratislavě (adv. Dr. B. Lorman z Prahy) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o vrácení obecní dávky.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Zastupitelský sbor města Bratislavy usnesl se ve schůzi z 5. května 1919 mimo jiné na tom, aby v městě byla vybírána obecní dávka ze šampaňského vína v láhvích, a to ve formě nalepení zvláštních známek (znějících na 4 K neb na 2 K) na láhve. Toto usnesení ministr pro Slov. neschválil. Podáním de praes. 14. května 1922 obrátila se stěžující si firma — majitelka vinných sklepů — na městskou radu žádajíc, aby jí byla vrácena — i s 5% úroky — částka 45.270 Kč, kterou zaplatila městu na této dávce v létech 1919 až 1922; svůj nárok na vrácení zmíněné částky odůvodňovala stěžující si firma tím, že uvedené usnesení zastupitelského sboru nebylo schváleno a že tudíž vybírání dávky té postrádá jakéhokoliv právního podkladu. Tato žádost byla zamítnuta měst. zastupitelstvem. K odvolání stěžující si firmy podanému do rozhodnutí měst. zastupitelstva vyslovil župní výbor župy Bratislavské v rozhodnutí z 30. září 1924, že město Bratislava jest povinno vrátiti st-lce dávku zaplacenou v letech 1919 a 1920. Do rozhodnutí župního výboru podalo odvolání město Bratislava. Nař. rozhodnutím změnil ministr pro Slov. částečně rozhodnutí župního výboru a vyslovil, že město jest sice povinno vrátiti st-lce dávku, kterou městu zaplatila, avšak pouze tehdy, podá-li st-lka průkaz o okolnostech v nař. rozhodnutí blíže uvedených.

Maje rozhodovati o stížnosti do tohoto rozhodnutí musel se nss nejprve z povinnosti úřední zabývati otázkou, byl-li žal. úřad v daném případě příslušným vydati nař. rozhodnutí. V tomto měru dospěl pak soud k těmto závěrům:

O žádosti stěžující si firmy o vrácení částek, které městu odvedla z titulu obecní dávky ze šampaňského vína, jejíž vybírání nebylo nadří-

zenými úřady schváleno, rozhodovaly v pořadí stolic správních meritorně měst. rada, měst. zastupitelstvo, župní výbor a ministr pro Slov. V době, kdy nař. rozhodnutí bylo vydáno (16. prosince 1924), bylo již město Bratislava městem s regulovaným magistrátem (arg. §§ 1 a 10 vl. nař. z 21. září 1922 č. 275 Sb., §§ 1 a 31 zák. z 13. července 1922 č. 243 Sb. a §§ 1 a 20 vl. nař. z 23. listopadu 1922 č. 335 Sb.). V době té platil již na Slov. také zákon z 12. srpna 1921 č. 329 Sb. o přechodné úpravě finančního hospodářství obcí a měst s právem municipálním (arg. § 59 tohoto zákona), jakož i zákon z 29. února 1920 č. 126 Sb. o zřízení župních a okr. úřadů (arg. čl. 1 a 2 tohoto zákona a §§ 1 a 2 vl. nař. z 26. října 1922 č. 310 Sb.). Vzhledem k ustanovení § 1 zákona z 13. července 1922 č. 243 Sb. jest otázku, které úřady správní byly příslušnými rozhodovati v daném případě o zmíněné žádosti st-lčině, posuzovati výhradně podle předpisů platných pro města s regulovaným magistrátem. Ježto pak není specielního předpisu o tom, které úřady správní jsou povolány rozhodovati o vrácení částek, jež někdo platil městu s regulovaným magistrátem z titulu obecní dávky, jejíž vybírání nebylo nadřízenými úřady schváleno, jsou pro zmíněnou kompetenční otázku směrodatnými předpisy obsažené v § 58 zák. z 12. srpna 1921 č. 329 Sb., které jednají o pořadí stolic správních v záležitostech týkajících se poměrů fin. hospodářství obcí (srovnej § 57 cit. zák.) za účinnosti župního zákona.

Jak patrno z ustanovení odstavce 1 a z ustanovení první věty odstavce 2 §u 58 cit. zák. č. 329 z r. 1921, působí za účinnosti župního zákona jako stolice odvolací v záležitostech tohoto druhu — pokud nejde o výjimky stanovené v druhé větě odstavce 2 § 58, jež však v daném případě nepřicházejí v úvahu — okresní výbory jakožto bezprostřední dohlédací úřady ve smyslu § 48 cit. zák. a v dalším postupu stolic župní výbory jakožto vyšší dohlédací úřady ve smyslu § 48. Jsou tedy rozhodnutí župních výborů vydaná v těchto věcech konečnými rozhodnutími ve smyslu § 5 zák. o nss, jež nelze již naříkati dalším opravným prostředkem u vyšší stolice správní. Jak nss vyslovil již v nálezu Boh. 5000 adm., vykonávají za účinnosti zákona župního působnost bezprostředního i vyššího dohlédacího úřadu ve smyslu §§ 48 a 58 cit. zákona č. 329 z r. 1921 vůči městům s regulovaným magistrátem župní výbory, pokud nejde o výjimky stanovené v druhé větě odst. 2 § 58 téhož zákona.

Z těchto úvah plyne tedy, že v daném případě bylo rozhodnutí župního výboru rozhodnutím konečným. Pak nebyl ministr pro Slov. vůbec oprávněn, aby k odvolání města Bratislavy — tedy v cestě instanční — přezkoumával meritorně rozhodnutí župního výboru. Učinil-li tak, pak překročil meze své úřední příslušnosti a jest jeho výrok aktem zmatečným. Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o nss aniž by se soud mohl zabývati meritem stížnosti.

č. 5289.

Státní zaměstnanci. — Učitelstvo: Státní zaměstnanec (učitel) pozbývá nároku na drahotní a dětský přídavek na syna staršího 18 let a studujícího na učilišti ve smyslu § 6 zák. č. 394/22 z dů-